

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ. АП. **АНДРЕЈ
ПРВОЗВАНИ**

парохија Свети Апостол Андреј Првозвани

21. мај 2022. године

Женева, Швајцарска

Парохијско Писмо

Данас нас благодат Светога Духа сабра...

Драга браћо и сестре,

У овим благословеним данима, након што смо прославили Васкрсење Христово а дочекујемо празник Силаска Светог Духа на Апостоле, нарочито се сећамо ових речи црквене песме која се често поје у овом периоду док говори о назначењу живе Цркве а самим тим и наше заједнице. Смисао постојања сваке парохије је управо у том

сабрању где смо сви заједно сабрани или окупљени благодаћу Светога Духа и призвани да прослављамо Бога и да се непрестано обојемо. Због тога циљ постојања било које парохије није у самом дружењу или организовању разних догађаја или ходочашћа, која су итекако добродошла, већ управо у заједничарењу или боље рећи у загрљају човека са живим Богом кроз Свето причешће, кроз које се непрестано богато Богом. Жао ми је што многи наши људи, нарочито у дијаспори, доживљавају Цркву само као место дружења потискујући тиме Свету литургију као нешто сасвим споредно. Наравно да ми је драго што се у лепом броју окупљамо око догађаја попут пикника или прославе Светог Саве међутим ако запоставимо Свету литургију и Свето причешће онда смо запоставили и самог Светог Саву као и смисао због чега се окупљамо и онда ће наше окупљање имати искључиво фолклорни карактер.

Фолклор или вера у Васкрслога Христа? Суштинска је разлика у схватању ова два појма. Фолклор истиче различитост и разлике као богатство док Црква Христова подразумева богатство кроз јединство потискујући различитости. Због тога је важно да нам фолклор буде у служби наше вере а не обратно. Јер само онда, уколико будемо пустили Бога у своја срца онда ћемо се пронаћи у овим речима црквене песме да *нас данас благодат Светога Духа сабра* без обзира на све наше поделе и различитости. Јер сви се ми у нашој парохији, као додуше и у другим парохијама, разликујемо по годинама, образовању, занимању као и разним обичајима које смо понели са собом у зависности од краја одакле потичемо. Међутим, оно што превазилази све препреке је управо наша Православна вера у Васкрслога Господа где смо сви једнаки.

Ово је нарочито важно данас, када се због разних здравствених, економских и политичких криза, свет све више и више поларизује на две потпуно различите и супротстављене стране. Због тога је важно да нам вера у Васкрслог Господа буде на првом месту а да ми, као добри православни хришћани, останемо изван тих људских подела и не подлегнемо свакодневним притисцима и искушењима како би сачували јединство у нашим братским односима, *јер смо сви једно у Христу Исусу који ми моћ даје* (Филип. 4,13).

У години када прослављамо стогодишњицу васпостављања Српске Патријаршије и уједињења свих српских црквених области можемо се са поносом сетити наших славних предака који су осим фолклорног сачували пре свега литургијско јединство у својим Црквама и Епархијама чак и онда када је укинута Пећка Патријаршија и када је државно јединство било разбијено. Када се наш народ селио у крајеве Аустроугарске монархије он је временом прихватио многе обичаје тог поднебља, као што су и они који су остали под Отоманском влашћу прихватили разне обичаје, међутим наш народ се никада није одрекао своје Цркве и заједнице са Богом. Исто тако се тај исти наш народ никада није припојио некој другој православној Цркви на том простору (нпр.

руској или грчкој) већ је љубоморно чувао своје Светиње, Свету литургију и свој однос са Богом. Управо зато је и уједињење свих српских црквених области било не само могуће већ и нешто сасвим природно. Чини ми се да је данас ова ситуација пре свега у дијаспори мало другачија. Многи наши људи на Западу чувају своје обичаје, фолклор па чак и сујеверја као нешто најважније док се истовремено одричу своје Српске Православне Цркве, одлазећи у друге помесне православне Цркве или још горе не одлазећи нигде.

Зато се усрдно молим да се као народ духовно пробудимо и да увек веру у Господа и нашу Цркву стављамо испред било каквих обичаја и навика.

Поклоничка путовања ће надам се, после дуге паузе због Короне вируса, бити поново организована у оквиру наше парохије. Подсећам вас да ходочашће није туристичко путовање или нека врста екскурзије. Свакако да је дружење на овим путовањима лепо и пријатно али треба имати на уму да се ова путовања не организују због дружења. Због тога је тужно када ме неко, ко иначе не долази на литургију, пита да пође са нама и да походи овај или онај манастир. Уколико не посећујемо своју Цркву и не сједињујемо се са Христом на Светој литургији онда ће наше путовање више личити на ђачку екскурзију него на ходочашће какво доликује вернима. На ходочашће идемо како би се поклонили Светињама, а не како би у свој телефон додали још једну фотографију у нашу галерију слика. Подсећам вас да су ходочашћа намењена искључиво верницима наше парохије. Они који не припадају нашој парохији а желе да посећују одређене Светиње могу се тим поводом обратити својим надлежним свештеницима или парохијама којима припадају.

Освећење дома : Уколико неко жели да освети водицу или свој дом, довољно је да се јави свештенику лично, путем поруке или телефона како би заказао молитву.

Позивам све вас који то још нисте учинили, да се прикључите на (WhatsApp) групу "**Парохија у Женеву**" преко које ћемо вас благовремено обавештавати о свим догађајима и дешавањима везаним за нашу парохију. За све оне који још нису део групе, слободни су јавити се свештенику.

Света Литургија се служи **СВАКЕ НЕДЕЉЕ са почетком у 10 часова** и о већим празницима (видети са свештеником) у храму у Шансију (Route de Bellegarde 69, 1284 Chancy).

У току лета, због годишњих одмора, богослужења у Шансију ће бити вршена по летњем распореду (неће бити богослужења 24. и 31. јула као и 7. августа).

Подсетник:

- **Задушнице** – субота 11. јун у 10 часова;
- **Задушнице** - субота 08. октобар у 10 часова;

Подсећам вас да су врата нашег црквеног хора свима вама широм отворена.

И овом приликом бих се захвалио свима вама који вашим прилозима подржавате функционисање наше парохије. Тај прилог не представља само неку врсту чланарине већ је то средство којим се парохија одржава и опстаје. **Међутим не смемо заборавити да највећи дар представља наше присуство и учешће у Светој литургији и да је узалуд свако улепшавање храма уколико га не улепшамо својим доласком.**

Све додатне информације везане за наш и ваш парохијски живот можете видети и на нашем новом парохијском сајту www.spczeneva.com

Бог вас благословио,

ваш свештеник Александар